

การพัฒนา

SME-Taiwan

ศ.ดร.สุวิทย์ คุณธนกุลวงศ์
นายกสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)

พ ได้รับคำแนะนำให้ลองไปศึกษาการพัฒนา SME ของไต้หวัน ซึ่งอาจมีลักษณะคล้ายกรณีประเทศไทยมากกว่าญี่ปุ่น โดยได้มีโอกาสเดินทางไปรับรางวัล และร่วมประชุมนานาชาติที่ประเทศไต้หวัน จึงได้มีโอกาสขอสัมภาษณ์ศาสตราจารย์ Chen Min HSU ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน ท่านเป็นอาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติไต้หวัน และกรรมการที่ปรึกษากระทรวงเศรษฐกิจ ให้คำปรึกษาต่อรัฐบาลในการพัฒนา SME นอกจากนี้ ท่านยังได้ร่วมจัดสัมมนานานาชาติเรื่อง The Economic Governance of the State in Technology Growth and Economic Growth: the Taiwan Experience ซึ่งบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา SME ของไทย ในเชิงบทเรียน

ศ.ดร.สุวิทย์ คุณธนกุลวงศ์ : หลังปี ค.ศ.1970 ไต้หวันได้แสดงความสามารถในการเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมอย่างรวดเร็ว ท่านคิดว่ามีสาเหตุมาจากอะไร

ศาสตราจารย์ Chen Min HSU : ผมคิดว่า มาจากนโยบายสนับสนุนอย่างมากจากภาครัฐ อย่างเป็นขั้น เป็นตอน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาเป็นอย่างดี พื้นฐานอุตสาหกรรมของไต้หวันเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก และกลางในช่วงเริ่มต้น รัฐบาลเริ่มจากการเข้าไปค้ำประกันเงินกู้ (Credit guarantee) 50% แทนในส่วนที่กู้จากธนาคาร เพื่อให้กิจการสามารถนำเงินไปใช้ในการพัฒนากิจการ จากนั้นก็มีการช่วยเหลือทางการเงิน (SME financial grant) สำหรับการส่งออก โดยมีกลไกการตลาดของรัฐบาลช่วย ตามด้วยการสนับสนุนให้ตั้งโรงงานขนาดเล็กในสวนอุตสาหกรรม โดยมีการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีจากสถาบันวิจัยของรัฐบาล ในระยะต่อมา ได้จัดตั้งเงินกู้ระยะยาว (ในลักษณะ venture capital) โดยเป็นเงินช่วยเหลือจากสหรัฐฯในช่วงต้น

ศ.ดร.สุวิทย์ คุณธนกุลวงศ์ : ปัจจัย และกลไกสำคัญที่รัฐบาลเข้าไปช่วยสนับสนุนกิจการ SME

ศาสตราจารย์ Chen Min HSU : ในช่วงปี 1965-1970 รัฐบาลโดยกระทรวงเศรษฐกิจได้จัดตั้งตัวแทนการค้าระหว่างประเทศ

(คล้ายๆ กับ Jetro ของประเทศญี่ปุ่น) ทำหน้าที่เสมือนบริษัทหัตถ์ลาดร่วมกับหอการค้าในประเทศ เพื่อเจาะตลาดส่งออกให้กับสินค้าขึ้นส่วนจากไต้หวัน ซึ่งสามารถทำหน้าที่ได้อย่างดี และเมื่อการตลาดขยายตัวได้ ทางรัฐบาลก็เริ่มซื้อเทคโนโลยี จากผู้เชี่ยวชาญ (ซึ่งได้ผลสำเร็จเป็นอย่างดี) พร้อมจัดตั้งสถาบันวิจัยประยุกต์ และสวนอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์ (science park) กระจายทั่วประเทศ หลังปี 1980 รัฐบาลเริ่มใช้กลไกสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการซื้อสิทธิบัตร และให้กิจการ SME ไปตั้งโรงงานขนาดเล็กในสวนอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์ เช่นที่ Khao Chong Technology Park, New Taipei City, Shin Jian, Hai Chong, Tainan รวม 8 แห่ง เพื่อร่วมพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง

ศ.ดร.สุวิทย์ คุณธนกุลวงศ์ : บุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเป็นอย่างไร

ศาสตราจารย์ Chen Min HSU : อีกเรื่องหนึ่งที่รัฐบาลทำคู่ขนาน คือ การตั้งกรมวิทยาลัยเทคนิคในกระทรวงศึกษา คล้ายๆ ของเยอรมัน และญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังได้มีการจัดตั้งวิทยาลัยด้านเทคโนโลยี หลังปี 1965 และได้ยกระดับเป็น มหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีในเวลาต่อมา นักเรียนที่จบมัธยมปลายสามารถเลือกได้ว่า จะเรียนสายสามัญ หรือด้านเทคนิค กลไกนี้มีส่วนสำคัญในการสร้างทั้งอาจารย์ และบุคลากรเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม อีกกลไกหนึ่งที่สำคัญคือ กลไกสมาคมศิษย์เก่า (Alumni Association) จากมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่ไปจบมา ทั้งที่ทำงานในไต้หวัน และในต่างประเทศ จะมีการแลกเปลี่ยนข่าวสาร และแนะนำ แลกเปลี่ยนบุคลากรอยู่เสมอ เป็นเครือข่ายไต้หวันทั่วโลก

ศ.ดร.สุวิทย์ คุณธนกุลวงศ์ : บทบาทของหน่วยงานรัฐในการกำหนด และผลักดันนโยบาย ในการสนับสนุนเป็นอย่างไรบ้าง

ศาสตราจารย์ Chen Min HSU : หน่วยงาน SMEA เป็นกลไกสำคัญอย่างมากในการกำหนดนโยบาย ผลักดันนโยบาย สนับสนุนการเติบโตของ SME โดยจัดตั้งสถาบันวิจัยประยุกต์ (เช่น ITRI)

สนับสนุนให้ตั้งโรงงานขนาดเล็ก (Small plant) สำหรับการพัฒนาเทคโนโลยีในสวนอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์ การจัดทำโครงการกับภาคอุตสาหกรรม (เชื่อมโยงงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี กับ เศรษฐศาสตร์การลงทุนเข้าด้วยกัน) สนับสนุนการซื้อสิทธิบัตร เชื่อมโยงบุคลากรกับวิทยาลัยด้านเทคนิค ซื้อขายเทคโนโลยี และว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้ยังจัดทำ Cluster ในแต่ละผลิตภัณฑ์ ซึ่งบางกลุ่มที่ประสบความสำเร็จสามารถรวมกลุ่ม และเติบโตเป็นบริษัทขนาดใหญ่ (Big enterprise group) ได้ในระยะต่อมา

รศ.ดร.สุจิต คุณอบกุลวงศ์ : ภาคอุตสาหกรรมของไต้หวันกับการปรับตัวในอนาคต

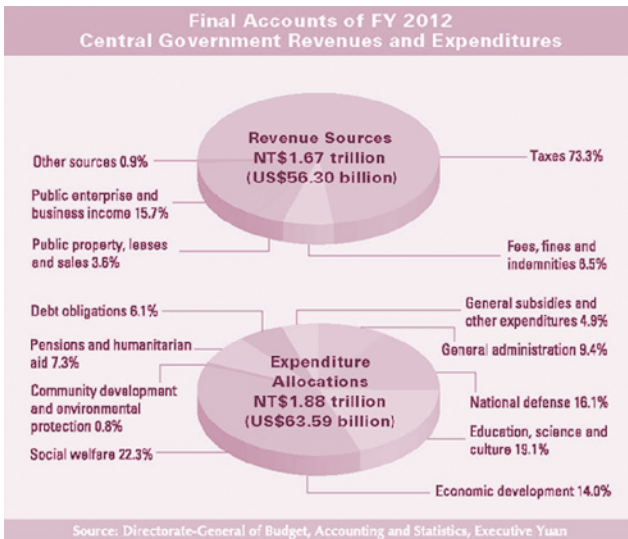
ศาสตราจารย์ Chen Min HSU : อุตสาหกรรมไต้หวันต้องปรับตัวโดยการพัฒนาสู่เทคโนโลยีที่สูงขึ้น (เช่น Cloud technology, Medicine, Biotech, High tech semiconductor, Medical device) ร่วมกับบริษัทนานาชาติ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมบริการที่ใช้เทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น การพัฒนาร่วมกับบริษัทญี่ปุ่น (ในปีค.ศ. 1999 ไต้หวันหันมาใช้เทคโนโลยีรถไฟความเร็วสูงจากญี่ปุ่น) เพื่อพัฒนาแข่งกับเกาหลี และสหรัฐฯ ในสินค้า และชิ้นส่วนไฮเทค อุตสาหกรรมไต้หวันจะเพิ่มการลงทุนในอาเซียน (เช่น กรณีบริษัทของไต้) เพื่อเพิ่มฐานการผลิต และการตลาดมากขึ้น โดยยังคงการพัฒนา และผลิตชิ้นส่วนไฮเทคบางส่วนในไต้หวัน ซึ่งเชื่อว่าผู้ประกอบการไต้หวันมีความเฉลียวฉลาด และข้อดีคือจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของไต้หวันได้ต่อไปในอนาคต

ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไต้หวัน (Data Source: Office of Information Services, Executive Yuan)

ภาพภายในรถไฟความเร็วสูงของไต้หวัน

สัดส่วนรายได้ รายจ่ายของรัฐบาลไต้หวัน ปี 2012 (Data Source: Office of Information Services, Executive Yuan)

ภาพบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยแห่งชาติไต้หวัน